

Ács S. Sándor felvétele

A hajdani családi házas, kertés újszegedi városrész egyre jobban korszerűsödik, s aki nagyon régen látta, szinte rá sem ismer. Korábban csak négyemeletes házakat építettek az újszegedi városnegyedben, most ott sorakoznak a tízemeletesek is.

Befejeződött a tanítás az iskolákban

Június 12—17: tanévzárók, bizonyítványosztás
Nyitnak a nyári táborok — Az új tanév munkarendje

Szombaton öt és fél ezer iskolában az 1974—75-ös tanévben utoljára szólalt meg a csengő: befejeződött a tanítás az általános és középiskolákban. A két iskolatípus nappali tagozatain a mostani tanévben körülbelül egymillió 300 ezer diák gyarapította ismereteit. A következő napokban állapítják meg a diákok osztályzatait, amelyekről vitás esetekben a tanestületek egésze dönt. A tanévzáró ünnepséget az igazgatók által meghatározott napon, június 12-e és 17-e között tartják, ekkor osztják ki a bizonyítványokat is. A legjobb tanulmányi eredményt elérők oklevelet, jutalmat kapnak.

Június közepén ország-szerte megnyitják Kapuikat a nyári napközis táborok, és az idén ismét változatos programban lesz részük a diákoknak. A gyerekekre tanárok és leendő pedagógusok vigyáznak, és mindenütt gondoskodnak orvosi ügyeletről is. Kapunyitási a KÓJÁL szakemberei felülvizsgálják, hogy a napközis táborok megfelelnek-e a közegészségügyi előírásoknak.

Az oktatási miniszter utasításban tette közzé a következő, az 1975—76-os tanév feladatait és munkarendjét. A jelenlegi tanév munkáját értékelve egyebek között megállapítja: az 1974—75-ös tanév fő feladatait az alsó- és középfokú oktatási-nevelési intézmények teljesítették. Demokratikusabbá vált az intézmények belső élete: az új iskolai rendtartások hatására a jogok és a kötelességek jobb összhangjában folyt a munka. Számtalvány eredményeket értek el a nevelésben is, bár ebben a tekintetben van szükség leginkább a munka további javítására. Az eredmények jó alapot nyújtanak ahhoz, hogy az 1975—76-os tanévben további sikereket érjenek el a nevelés és az oktatás hatékonyabbá tételében.

A következő tanév fő feladatainak megjelölésében a

miniszteri utasítás többek között kimondja: arra kell törekedni, hogy az iskolák egész munkássága a szocialista világnézet és erkölcs befogadására kész, aktív közönségi életet élő, a munkát szerető, művelt személyiségek nevelésére irányuljon. Különös figyelmet kell fordítani a világnézetünk alapjai oktatására, az állampolgári és családi életre nevelésre, illetve az osztályfőnöki tevékenység erősítésére. Nagyobb gondot kell fordítani az általános iskolák és a szakmunkásképzésben részt vevő intézmények, valamint a túlnyomórészt munkások lakta települések iskoláinak fejlesztésére. Törekedni kell a munkásszűlők tehetséges gyermekeinek továbbtanulását segítő foglalkozások, előkészítő tanfolyamok színvonalasabbá tételére.

További eredményeket kell elérni az általános iskolai körzetesítés megalapozott fejlesztésében, a diákotthoni és kollégiumi, illetve a bentlakásos intézményi nevelőmunkának és feltételeinek magasabb színvonalra emelésében. A felnőttoktatásban tovább kell növelni a tanulók számát, ehhez biztosítani a feltételeket, keresni a

korszerű oktatási módszereket, javítani a színvonalat. Megkülönböztetett figyelemmel kell segíteni, fejleszteni a dolgozók általános iskolai végzettségét biztosító formákat, valamint a szakmunkások középiskoláját.

A következő tanév időbeosztása az érvényben levő rendtartás szerint valósul meg. A tanévnyitó ünnepséget szeptember elsején tartják, az első tanítási nap szeptember 2-án lesz. Az utolsó tanítási nap az általános iskolákban 1976. június 5. Azokban az általános iskolákban, amelyekben az előírt 198 tanítási napot teljesítették, június 1-től a fennmaradó időt tanévi tevékenységet kiegészítő, társadalmilag hasznos munkával, kirándulással, sport- és kulturális foglalkozásokkal tölthetik el, tanítás nélküli munkanapok keretében. A középiskolások negyedik osztályában 1976. május 8., az első-harmadik osztályokban június 8-án az utolsó tanítási nap.

A következő tanév rendjével kapcsolatos további kérdésekben is a rendtartási rendelkezések az irányadók.

Gyümölcs — előre csomagolva

Csak jó minőséggel, válogatva és árazottan lehet árusítani

A kereskedelmi hálózat ellenőrzése során egyre gyakoribbak az előre csomagolt gyümölcsökkel kapcsolatos minőségi kifogások. A Belkereskedelmi Minisztérium élelmiszer-főosztálya szerint a bolti hálózatban jelenleg forgalomba hozott gyümölcsök nagy része nem alkal-

mas az önkiszolgáló rendszerű árusításra, a gondatlan előkészítés a vásárlókból bizalmatlanságot vált ki, akadályozza a korszerű és gyors értékesítést.

Ezért a főosztály körrejelvést adott ki, amelyben meghatározza a gyümölcsök előre csomagolt árusításának feltételeit. Eszerint a hálós és a tálcás csomagoláshoz csak jó minőségű, megfelelően válogatott, azonos fajtájú, érettségű és nagyságú gyümölcsöt szabad felhasználni. A csomagolt gyümölcsöt rendszeresen ellenőrizni, válogatni kell, a romlott, hibás termékeket tovább árusítani tilos. A rendelkezés — amely intézkedik a csomagolt áru bolti tárolásának, értékesítésének követelményeiről, annak érdekében, hogy a termék friss maradjon — előírja, hogy a csomagolt gyümölcs csak az áru megnevezésével, tiszta súlyának, fogyasztói árának és a csomagoló vállalat nevének feltüntetésével hozható forgalomba. (MTI)

Abdel Nadim Szamad Budapesten

Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottságának titkára szombaton fogadta Abdel Nadim Szamadot, a Libanoni Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagját, a Központi Bizottság titkárát, aki néhány napos látogatást tett Budapesten.

Az elvtársi egyetértés és az internacionalista szolidaritás szellemében tartott megbeszélésen véleménycsere került sor az időszerű

nemzetközi kérdésekről, köztük a közel-keleti válság fejleményeiről, és arról a küzdelemről, melyet a libanoni kommunisták más haladó erőkkel együtt a demokratikus jogokért, a reakciós erők támadásai ellen az izraeli agressziós cselekedetek elhárításáért folytatnak országukban. Megvitatták a két testvérpárt kapcsolatait továbbfejlesztésének kérdéséről.

Építőmunkások

A társadalom figyelme ezen a vasárnapon elsősorban az építőmunkások felé fordul. Méltók erre a megkülönböztetett figyelemre, mert kezük és növekvő szakismeretük alapján épül, szépül hazánk, válik boldogabbá az emberi élet. Városok, toronyházak és földszintes családi fészkek a teremtő munkájuk eredménye. Nevük is nagyon kifejező: építőmunkások. Ők azok az emberek, akiknek alkotása szemünk előtt teremődik. Mindennap láthatjuk munkájuk eredményét. Örülünk sikereiknek, s olykor bosszankodunk a felépült lakások kisebb-nagyobb hibáin. Ők azok, akik évről évre mind több lakást, utat, üzemet, bölcsődét, művelődési és egészségháza, iskolát építenek, és mégis keveset, mert mindenből egyre több kellene. Amit pedig felépítenek — azt birtokba vesszük, természetessé, megszokottá válik számunkra. És az építők továbbmennek. Mindig oda, ahol munkájukra szükség van, ahol építeni, alkotni kell. A toronydaruk jelzik, merre járnak, hol dolgoznak. És ha ritkán jutunk el egy-egy városba, vagy községbe, alig ismerünk rá a megváltozott, az újjávarázsolt környezetre. Várost, falut és környezetet teremtő, szépítő alkotó munkájukat az új körülmények között lakó emberek hálája kíséri. Amíg egy új háztömb vagy intézmény felépül, addig nagyon sokféle építő- és szakipari munkásra van szükség. Mindannyiójukat köszöntjük. Megérdemlik...

Az építőket társadalmunk 1949. óta külön is köszönti: 1949. június elején a Húsvétölgyi Építők Napjával kezdődött, és az elmúlt 26 évben újra és újra megismételtük elismerésünket irántuk.

Van abban valami jelképes, hogy a munkásoktól hatalmának kiharcolása után, az építőmunka nagyarányú kibontakozásával kezdjük el az építőmunkások köszöntését. Ezen a mai napon is nagybecsüléssel szólunk a tervezőkről, az építő-, fa- és építőanyag-ipari dolgozókról, a vezetőkről, a műszakiakról, a magas- és mélyépítőkről — mindazokról, akiknek fizikai és szellemi munkája benne van ebben a szóban: építeni!

A magyar építőmunkások szervezetsége és osztályharcos magatartása mindig élen járt. Legjobbjaikat ott találjuk az illegális kommunista, a sok üldöztetést elviselő szakszervezeti és ifjúmunkás-mozgalomban. De nemcsak akkor, ma is ott vannak a haladás élvonalában és a munkásoktól más osztággal együtt mindennap eleget tesznek kötelességüknek. A magyar építőipar és munkásai tekintélyt vívtak ki maguknak az ország határain kívül is. Alkotásaik szépsége, fegyelmeük és szervezetségük ismert számos országban. A jövőben is csak az ilyen munka, magatartás méltó az építőmunkás hagyományokhoz, társadalmunk elismerésének megtartásához. A múltat átélve, legszebb osztályharcos hagyományokat magukkal hozva, a jelen és a jövő építésén kell fáradozniuk.

Ezt teszük az építőmunkások!
Az emberi életkörülmények — a foglalkoztatottság és a jövedelmek alakulása utáni — egyik legfontosabb eleme a lakáshelyzet. Eppen ezért a termelés fejlesztését és a foglalkoztatottságot biztosító gyárak, üzemek megépítése után a lakásépítésre kellett nagy figyelmet fordítanunk. 1955 és 1965 közötti tíz évben 11 000 lakás épült fel, a III. ötéves tervben 1965 és 1970 között 13 000 lakás készült el. Az 1970. évben tartott megyei párttervezlet határozata alapján a IV. ötéves tervben 18—20 000 lakást kell felépíteni. Ez a határozat teljesül, mert 1974-ig 16 700 lakás épült meg és ebben az évben még további 4260 lakás építésével számolunk. Örömmel mondhatjuk: a párt és a kormány 15 éves lakásfejlesztési programja során mintegy 40 000 lakás épült fel Csongrád megyében. S mindez az építőmunkások keze nyomán!

Minden városunkban modern lakótelepek születtek és épülnek tovább. Ilyen Szegeden a Tarján-városrész, az Odesszalakótelep, Makón a gerizdesi, a Rákóczi utcai, a Hunyadi utcai házsorok, Szentesen a Hámán Kató, a Klauzál utcai és a Marx téri lakótelep, Hódmezővásárhelyen

a Kertváros, a városközpont, a Béketelep, Csongrádon az Ifjúsági úti lakóházak. Széppüli városközpontok jelzik mindenütt az építőipar, az építőmunkások szorgalmát. A községek zömében is egész utcasorokat alkotnak a korszerű, egészséges körülményeket biztosító, szép családi házak. Ha lassan is, de szélesednek útjaink.

Az építőmunkások, a tervezők és a munkások, a műszaki emberek becsülettel hozzájárultak szocialista társadalmi rendünk építéséhez, anyagi állapotának erősítéséhez, építészeti kultúrájának gyarapodásához. Köszönet érte. Köszönjük, hogy közel 200 ezren új lakásban élhetünk, hogy gyermekeink jelentős része új iskolába járhat, hogy nem annyira zsúfoltak már az orvosi rendelők és korszerűsödnek a munkahelyek, hogy szélesedtek útjaink, hogy Algyónél új hid iverli keresztül a Tiszát.

Megállni azonban nem lehet. Amikor elismerjük az építő- és az építőanyagipar, a tanácsi és a szövetkezeti építőipar, valamint az itt dolgozó emberek munkáját, szólni kell a további feladatokról is, hiszen társadalmunk növekvő igényei új és egyre növekvő feladatok elé állítanak bennünket. Az építőmunkásokat is! Az V. ötéves tervben Csongrád megyében építeni kell mintegy 22—25 000 új lakást. Szegeden fel kell építeni az új Tisza- és az Izabella-hidat. Ugyancsak hidépítésre van szükség Szentes és Csongrád között. Az óvodai és az iskolai férőhelyek ezrére van igénye társadalmunknak. Könyvtárra és képtárra is szüksége van kulturálódó népünknek és ifjúságunknak. Gyorsítani kell a kiemelt beruházások építését, hogy azok mielőbb termelésbe állhassanak. Ezen a területen máris van bizonyos elmaradásunk. Különösen fontos az olaj- és gázprogram teljesítése, amellyel építőiparunk hozzájárulhat energiagondjaink csökkentéséhez. Nagy fontosságú a szalmagyári építkezések mielőbbi befejezése. A kollégiumépítési terveinkben is jelentős lemaradások vannak. Még ütemesebb lehetne a lakásépítés. De a víz- és a csatornahálózat tervszerű megvalósítására is égető szükség van. Hovatovább a termelést is akadályozza a telefonhálózat zsúfoltsága. Ezért az újabb program szerint kérjük a szegedi postapalota megépítését. Jó volna Szeged és más városaink legfőbb útjainak átépítését is mielőbb befejezni. Építészeti tervszerűbb és főleg gazdaságosabb folytatása érdekében célszerű lenne jobb összhangot teremteni a tervező, a kivitelező és a megrendelő vállalatok és intézmények között.

Ünneprontási szándék nélkül akarunk szólni arról, hogy az építő- és építőanyagipar szocialista brigádjaitól és minden dolgozójától azt várjuk, hogy még lelkiismeretesebb munkájával csökkentsék az új lakások, épületek és utak használatba vétele után jelentkező hiányosságokat. Tudjuk, hogy az új lakás örömeivel össze sem hasonlíthatók az apróbb kellemetlenségek, de — jobb lenne nélkülük.

Jövők, fejlődésünk távlatait pártunk XI. kongresszusa fogalmazta meg, és olyan célokat tűzött elénk, amelyekért érdemes erőnk teljes megfeszítésével dolgozni. Lelkesítő feladata az építőiparnak, hogy termelését 1976—80. között 35—37 százalékkal növelje. A tennivalók jelentőségét aláhúzza, hogy a termelés fejlesztését teljes egészében a munka termelékenységének növelésével kell elérni.

Pártunk XI. kongresszusán elfogadott mintegy 15—20 évre szóló programnyilatkozat elénk tárja a fejlett szocialista társadalom elérésének célját és feladatait. Ennek végrehajtása során építésre vár másfél—kétfélmillió lakás. Mindez az építőiparra, az építőmunkásokra hárul. Szép céljainkért érdemes tehát jól és még jobban dolgozni.

Amikor az építőmunkásokat és velük együtt dolgozó számos iparág dolgozóit és vezetőit köszöntjük — jelenünk és jövőnk építőire, az emberi élet- és munkakörülmények megszépítőire gondolunk, mert csak velük, az ő munkájuk által válik egyre teljesebbé az emberi élet, jutunk előbbre országépítő céljainkban.

DR. ÁGOSTON JÓZSEF

Szakszervezeti aktivisták kitüntetése

Az Építők Napja alkalmából aktiválást rendezett az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottsága.

Hódmezővásárhelyen, az Alföldi Porcelángyárban szombaton rendezett ünnepségen részt vett Oláh Mihály, az SZMT elnöke is. Ludányi Lídia, a megyei bizottság nőfőnöke méltatta a nap jelentőségét, majd Somogyi

Gyula, a megyei bizottság titkára kitüntetéseket adott át a társadalmi munkában kitűnt aktivistáknak.

A Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatú jelvényét kapta Nagy Lajosné, a Közüti Építő Vállalat főbizalmija. Ezüst fokozattal tüntették ki Palócz Mátét, az Alföldi Porcelángyár társadalmi munkavédelmi felügyelőjét. Tizen-

munka elismeréséért oklevelet.

Az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta Ács Imre, a DELÉP Szegedi Házgyárának munkása, a Könyvnyűipar Kiváló Dolgozója jelvényt tüntették ki Gubisi Jánost, a Tisza Bútoripari Vállalat csongrádi gyárának dolgozóját. A társadalmi munkájuk eredményeként többen kaptak pénzültalmat.